

Factors related to alcohol drinking behavior of university students

Narong Chaitiang^{1*} Kamin Suttikullabud¹ Pennipat Nabheerong¹ Ratibhorn Hompoonsup¹
Manissara Katekaew¹ Natthinee Nantatong¹ Wongwat Temiyaputra¹
Siriarrayapa Chachvarat¹ Ponthip Wattanasiri¹ Nalinee Aoybamroong¹

Abstract

The research aims to study factors related to alcohol drinking behavior of university students. A sample size of 221 students were included. Data analysis include percentage, mean, standard deviation, and Chi-square.

The results showed that majority of the sample was female with 75.6%, 60.6% of the sample was at 21 years old, 24.4% were in 4th year, 46.2% had GPA between 2.51-3.00, 65.6% lived alone, 34.8% were engaged in leisure activities by watching movies, 64.7% had monthly income between 5,000-10,000 baht, 3.6% had chronic diseases. The samples were knowledgeable and perceived results of drinking alcohol at high level (78.3%), 82.8% had moderate level of attitudes, 44.3% had low level of drinking behaviors, 43.0% had a high level of access to retail stores and opportunity to drink, 51.1% had a high level of drinking behavior of family members and friends, and 93.2% had a high level of alcohol drinking behavior prevention policy perception. Correlation analysis indicated that education level, residence/accommodation, leisure activities, income, knowledge, attitudes, access to alcohol sales and drinking opportunities, drinking behaviors of family members and friends had a statistical significant with alcohol drinking behavior of university students at the level of 0.05. This study suggests that education institutions and health organizations should focus on promoting activities, adjusting attitudes, and incorporating into alcohol drinking prevention policies, providing knowledge on alcohol control laws, and encouraging students to have good personal values by staying away from alcohol.

Keywords: alcohol drinking behavior, university students

¹ Lecturer at Medical Faculty, Phayao Province

*Corresponding author: konakangku69@gmail.com

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของ กลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัย

ณรงค์ ใจเที่ยง^{1*} คามิน สุทธิกุลบุตร¹ เพ็ญนิภา นีรงค์¹ รติภรณ์ หอมพูลทรัพย์¹
มนิสรา เกตุแก้ว¹ ณัฐินี นันทาทอง¹ วงศ์วัฒน์ เตมีบุตร¹
สิริอารยะภา ชัชรรัตน์¹ พรทิพย์ วัฒนศิริ¹ นลินี อ้อยบำรุง¹

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงพรรณานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย จำนวน 221 คน โดยใช้การสุ่มแบบเจาะจง เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าไคสแควร์

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เพศหญิงร้อยละ 75.6 อายุ 21 ปี ร้อยละ 60.6 อยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 24.4 มีผลการเรียนเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.00 ร้อยละ 46.2 พักอาศัยอยู่เพียงลำพัง ร้อยละ 65.6 ทำกิจกรรมยามว่างโดยการดูหนัง ร้อยละ 34.8 มีรายได้ต่อเดือน ระหว่าง 5,000-10,000 บาท ร้อยละ 64.7 และมีโรคประจำตัวร้อยละ 3.6 กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการรับรู้ผลกระทบ ในระดับสูง ร้อยละ 78.3 มีทัศนคติปานกลาง ร้อยละ 82.8 มีพฤติกรรมการดื่มของตนเองต่ำร้อยละ 44.3 มีการเข้าถึงแหล่งจำหน่าย พร้อมโอกาสในการดื่ม มีพฤติกรรมการดื่มของบุคคลในครอบครัวและเพื่อน และมีการรับรู้นโยบายในการป้องกันการดื่มแอลกอฮอล์ระดับสูง ร้อยละ 43.0, 51.1 และ 93.2 ตามลำดับ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์พบว่า การศึกษา การพักอาศัย กิจกรรมยามว่าง รายได้ ความรู้ ทัศนคติ มีการเข้าถึงแหล่งจำหน่าย พร้อมโอกาสในการดื่ม พฤติกรรมการดื่มของบุคคลในครอบครัวและเพื่อน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การศึกษานี้เสนอแนะให้ สถานศึกษา และหน่วยงานด้านสุขภาพควรเน้นการส่งเสริมการจัดกิจกรรม ปรับทัศนคติ สอดแทรกนโยบายในการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ให้ความรู้กฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเชิญชวนให้นักศึกษามีค่านิยมที่ดีห่างไกลจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

คำสำคัญ: พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์, นักศึกษามหาวิทยาลัย

¹ อาจารย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

*Corresponding author: konakangku69@gmail.com

บทนำ

การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นอกจากเป็นสาเหตุของการเจ็บป่วยของสมาชิกในครอบครัว เช่น โรคพิษสุราเรื้อรังประสาทเสื่อม โรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน และโรคจิต ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ประชาชนทั่วโลกเสียชีวิตในแต่ละปีกว่า 2.5 ล้านคน อีกทั้งยังก่อให้เกิดความสูญเสียภายในครอบครัวและสังคมเช่น ความรุนแรงในครอบครัว การเรียนล้มเหลว อุบัติเหตุ และการมีเพศสัมพันธ์โดยขาดการป้องกัน แม้การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะก่อให้เกิดความสูญเสีย แต่ประชากรทั่วโลกยังคงบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากถึง 2,000 ล้านคน หรือประมาณ 1 ใน 3 ของประชากรโลก โดยเฉพาะชาวไทยมีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำถึงเกือบ 17 ล้านคน (ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา, 2556) ซึ่งหากเปรียบเทียบกับประเทศต่าง ๆ ที่อาศัยอยู่ในภูมิภาคเอเชีย พบว่าอัตราการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชากรไทยเพิ่มขึ้นมากกว่าประเทศอื่น ๆ คือ เลื่อนจากอันดับสาม ในปี 2556 เป็นอันดับหนึ่งในปัจจุบัน (World Health Organization, 2014) พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 คือ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพ ครอบครัว อุบัติเหตุ อาชญากรรม และสังคม สมควรกำหนดมาตรการต่างๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อช่วยลดปัญหา และผลกระทบทั้งด้านสังคมและเศรษฐกิจ ตลอดจนช่วยป้องกันเด็กและเยาวชนมิให้เข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้โดยง่าย ที่น่าเป็นห่วง คือ มีคนอีกจำนวนมากยังคงโพสต์ภาพคู่กับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์แบบทำขาย ซึ่งสุ่มเสี่ยงต่อการถูกดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มาตรา 43 ซึ่งมีโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 500,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2551) เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อให้เกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจสังคมและสุขภาพจากการจัดอันดับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประเทศไทยพบว่าข้อมูลจากองค์การอนามัยโลกปี 2557 ระบุว่าประเทศไทยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากเป็นอันดับที่ 78 ของโลกเฉลี่ย 7.1 ลิตรต่อคน และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นในกลุ่มผู้หญิงโดยสาเหตุที่หันมาดื่มเพราะต้องการผ่อนคลายจากการทำงานการเรียนเท่าที่ต้องการได้รับการยอมรับจากเพื่อนฝูง ประกอบกับหาซื้อง่ายใกล้บ้านใกล้สถานศึกษาแต่ที่น่ากังวลคือบางคนรู้สึกรู้ว่าดื่มเพราะมาจากการส่งเสริมการขายหรือเห็นโฆษณาผ่านสังคมออนไลน์ อย่างไรก็ตามจากปัญหาเหล่านี้หากไม่ดำเนินการควบคุมมากขึ้นอีก 5 ปีประเทศไทยมีแนวโน้มการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อันดับที่ 56 (วชิระ พุกเจริญ, 2559)

เยาวชนไทยกว่าร้อยละ 90 เห็นโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทางโทรทัศน์ สื่อที่พบเห็นโฆษณารองลงมา ได้แก่ ป้ายกลางแจ้ง อินเทอร์เน็ต สื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุและสื่อเคลื่อนที่ โดย

เฉลี่ยพบเห็นโฆษณาประมาณ 3 ครั้งต่อวันในแต่ละสื่อ แต่ที่สำคัญคือการพบเห็นโฆษณาทำให้เพิ่มความอยากลองดื่มในกลุ่มเยาวชน 4-8 เท่า เมื่อปริมาณการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในประเทศอุตสาหกรรมอ้อมตัวอุตสาหกรรมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ขยายตัวไปสู่ตลาดใหม่ในประเทศที่กำลังพัฒนาและเศรษฐกิจกำลังขยายตัว เช่น เอเชีย เมื่อคำนวณจากผลประกอบการเพิ่มขึ้น 7-12% ต่อปีในช่วงต้นของทศวรรษ 2000s อุตสาหกรรมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ระดับโลกมีงบประมาณที่จะขยายตัวไปยังตลาดใหม่ด้วยประสบการณ์ทางการตลาดและโอกาสที่ประเทศที่กำลังพัฒนายังไม่มีกฎหมายควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ หรือมีกฎหมายแต่ยังไม่สามารถบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากการวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ที่อุตสาหกรรมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ระดับโลกใช้ในการขยายเข้าสู่ตลาดใหม่พบว่าการออกแบบผลิตภัณฑ์/สูตรส่วนผสม และการโฆษณา/การตลาด เป็นสองปัจจัยสำคัญในการเพิ่มผลกำไร (นิทัศน์ ศิริโชติรัตน์, 2554) การเพิ่มจำนวนขึ้นของผู้ดื่มรายใหม่ที่สำคัญคือวัยรุ่นซึ่งเป็นกลุ่มเยาวชนของชาติถึงปีละ 2.6 ล้านคน นำมาซึ่งปัญหาต่างๆ ทั้งทางด้านสาธารณสุขเศรษฐกิจและสังคมโดยรวมของประเทศสาเหตุส่วนหนึ่งมีผลมาจากการโฆษณานอกจากนี้อิทธิพลจากครอบครัวซึ่งเป็นฐานย่อยที่สุดของสังคมหน่วยแรกโดยครอบครัวที่มีพ่อหรือแม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเยาวชนเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับปัจจุบันนักเรียนนิสิตนักศึกษาเรียนและพักอาศัยท่ามกลางร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เมื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตมหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง พบว่าประสบการณ์มุ่งใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน คือ การได้รับการสนับสนุนหรือยินยอมให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากบุคคลในครอบครัว เพื่อน และในชุมชน การได้รับสื่อโฆษณาความชุกของแหล่งร้านค้า และความสะดวกในการหาซื้อผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเยาวชน คือเกิดการบาดเจ็บการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินจากอุบัติเหตุที่สำคัญยังชักนำให้เยาวชนสูบบุหรี่และใช้สารเสพติดอื่นร่วมด้วยจะเห็นได้ว่า พฤติกรรมการดื่มของนักศึกษาส่วนใหญ่นั้นมีสาเหตุมาจากปัจจัยส่วนบุคคลและสิ่งแวดล้อมทำให้เข้าถึงการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ง่ายขึ้น เกิดผลกระทบทั้งด้านร่างกาย และการเรียน (วิชานัย ใจมาลัย, 2560) ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัย ตามบริบทของสิ่งแวดล้อม และสังคม เนื่องจากมีความชุกของนักดื่มในประชากรที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไปเป็นจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 และยังพบว่ามีการดื่มที่อยู่ในวัยรุ่นเป็นจำนวนมาก

วัตถุประสงค์ (Objective)

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัย

วิธีดำเนินการศึกษา (Methods)

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนและวิธีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือกลุ่มประชากรนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง หลักสูตรทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ จำนวน 480 คน คำนวณขนาดและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง การสุ่มแบบเจาะจง โดยการเลือกกลุ่มที่ผู้วิจัยใช้เหตุผลในการเลือกเพื่อความเหมาะสมในการวิจัย ขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 อ้างถึงใน สุทนต์ ศรีไสย์, 2551, หน้า 132-133) ได้จำนวน 221 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 4 ส่วน ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยนำ ส่วนที่ 2 แบบสอบถามการเข้าถึงแหล่งจำหน่ายและโอกาสในการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่วนที่ 3 แบบสอบถามการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลในครอบครัวและเพื่อน ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. การหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อหาความสอดคล้องของข้อคำถาม วัตถุประสงค์หรือนิยาม (IOC: item objective congruence index) ค่าที่ได้ไม่ต่ำกว่า 0.719
2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยที่ค่าความเชื่อมั่นนโยบายในการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัย เท่ากับ 0.920

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการอธิบายลักษณะข้อมูลทั่วไป ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

2. สถิติเชิงวิเคราะห์ (Analysis Statistics) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยโดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-Square Test)

จริยธรรมการวิจัย

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่างดำเนินการโดยก่อนการดำเนินการวิจัย คณะผู้วิจัยดำเนินการให้กลุ่มตัวอย่าง/อาสาสมัครลงนามเอกสารยินยอมเข้าร่วมวิจัย เพื่อป้องกันและพิทักษ์ไว้ซึ่งสิทธิของอาสาสมัครที่เข้าร่วม เมื่อวันที่ 19 กันยายน 2561

ผลการศึกษา (Results)

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เพศหญิงร้อยละ 75.6 อายุเฉลี่ย 21 ปี ร้อยละ 60.6 อยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 24.4 มีผลการเรียนเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.00 ร้อยละ 46.2 พักอาศัยอยู่เพียงลำพัง ร้อยละ 65.6 ทำกิจกรรมยามว่างโดยการดูหนัง ร้อยละ 34.8 มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 5,000-10,000 บาท ร้อยละ 64.7 และมีโรคประจำตัวร้อยละ 3.6 กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการรับรู้ผลกระทบ ในระดับสูง ร้อยละ 78.3 มีทัศนคติปานกลาง ร้อยละ 82.8 มีพฤติกรรมการดื่มเองต่ำร้อยละ 44.3 มีการเข้าถึงแหล่งจำหน่ายพร้อมโอกาสในการดื่มระดับสูง ร้อยละ 43.0 มีพฤติกรรมการดื่มของบุคคลในครอบครัวและเพื่อนในระดับสูง ร้อยละ 51.1 และมีนโยบายในการป้องกันการดื่มแอลกอฮอล์สูง ร้อยละ 93.2

กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการรับรู้ผลกระทบ ในระดับสูง ร้อยละ 78.3 มีทัศนคติปานกลาง ร้อยละ 82.8 มีพฤติกรรมการดื่มของตนเองต่ำร้อยละ 44.3 มีการเข้าถึงแหล่งจำหน่าย พร้อมโอกาสในการดื่มระดับสูง ร้อยละ 43.0 มีพฤติกรรมการดื่มของบุคคลในครอบครัวและเพื่อนในระดับสูง ร้อยละ 51.1 และมีนโยบายในการป้องกันการดื่มแอลกอฮอล์สูง ร้อยละ 93.2

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์พบว่า การศึกษา การพักอาศัย กิจกรรมยามว่าง รายได้ ความรู้ ทัศนคติ การเข้าถึงแหล่งจำหน่าย พร้อมโอกาสในการดื่ม พฤติกรรมการดื่มของบุคคลในครอบครัวและเพื่อน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มนักศึกษา มหาวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 1 ปัจจัยที่สัมพันธ์กับระดับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ปัจจัย	ระดับพฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์			χ^2	P-value
	สูง (%)	ปานกลาง (%)	ต่ำ (%)		
เพศ				.310	0.857
ชาย	13(5.9)	17(7.7)	24(10.9)		
หญิง	35(15.8)	58(26.2)	74(33.5)		
อายุ(ปี)				37.641	.001*
17-19	17(7.7)	25(11.3)	35(15.8)		
20-22	30(13.6)	47(21.3)	6(2.7)		
23-25	1(0.5)	3(1.4)	24(10.9)		
ระดับการศึกษา				37.641	0.001*
ชั้นปีที่ 1	16(7.2)	23(10.4)	29(13.1)		
ชั้นปีที่ 2	4(1.8)	9(4.1)	8(3.6)		
ชั้นปีที่ 3	21(9.5)	23(10.4)	37(16.7)		
ชั้นปีที่ 4	7(3.2)	20(9.0)	0(0.0)		
การพักอาศัย				33.943	0.001*
ครอบครัว	9(3.4)	7(2.6)	10(3.8)		
ลำพังคนเดียว	40(27.6)	35(24.1)	70(48.3)		
เพื่อน	2(0.9)	34(68.0)	16(32.0)		
กิจกรรมยามว่าง				12.526	0.014*
อ่านหนังสือ	13(5.9)	9(4.1)	18(8.1)		
เล่นกีฬา	15(6.8)	13(5.9)	15(6.8)		
ดูหนัง, ฟังเพลง, เล่นคอมพิวเตอร์	20(9.0)	53(24.0)	65(29.4)		
รายได้ต่อเดือน(บาท)				10.964	0.027*
น้อยกว่า 5,000	19(8.6)	17(7.7)	1(0.5)		
5,001-10,000	34(15.4)	46(20.8)	63(28.5)		
10,001-15,000	13(5.9)	12(5.4)	16(7.2)		

ปัจจัย	ระดับพฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์			χ^2	P-value
	สูง (%)	ปานกลาง (%)	ต่ำ (%)		
ความรู้เกี่ยวกับการดื่ม				11.754	0.004*
ระดับสูง	47(21.3)	66(29.9)	208(94.1)		
ระดับปานกลาง	1(0.5)	9(4.1)	1(0.5)		
ระดับต่ำ	0(0.0)	0(0.0)	2(0.9)		
ทัศนคติเกี่ยวกับการดื่ม				12.927	0.009*
ระดับสูง	0(0.0)	3(1.4)	15(6.8)		
ระดับปานกลาง	43(19.5)	66(29.9)	74(33.5)		
ระดับต่ำ	5(2.3)	6(2.7)	9(4.1)		
การเข้าถึงแหล่งจำหน่าย พร้อมโอกาสในการดื่ม				23.457	0.001*
ระดับสูง	23(10.4)	33(14.9)	39(17.6)		
ระดับปานกลาง	22(10.0)	22(10.0)	18(8.1)		
ระดับต่ำ	3(1.4)	20(9.0)	41(18.6)		
พฤติกรรมการดื่มของบุคคลใน ครอบครัวและเพื่อน				52.235	0.001*
ระดับสูง	40(18.1)	45(20.4)	28(12.7)		
ระดับปานกลาง	8(3.6)	28(12.7)	47(21.3)		
ระดับต่ำ	0(0.0)	2(0.9)	23(10.4)		

หมายเหตุ * หมายถึง $P\text{-value} \leq 0.05$

อภิปรายผล (Discussion)

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 221 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 75.6 อายุเฉลี่ย 21 ปี ร้อยละ 60.6 อยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 24.4 มีผลการเรียนเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.00 ร้อยละ 46.2 พักอาศัยอยู่เพียงลำพัง ร้อยละ 65.6 ทำกิจกรรมยามว่างโดยการดูหนัง ร้อยละ 34.8 มีรายได้ต่อเดือน ระหว่าง 5,000-10,000 บาท ร้อยละ 64.7 และมีโรคประจำตัวร้อยละ 3.6 กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการรับรู้ผลกระทบ ในระดับสูง ร้อยละ 78.3 มีทัศนคติปานกลาง ร้อยละ 82.8 มีพฤติกรรมการดื่มของตนเอง ต่ำร้อยละ 44.3 มีการ

เข้าถึงแหล่งจำหน่าย พร้อมโอกาสในการดื่มระดับสูง ร้อยละ 43.0 มีพฤติกรรมการดื่มของบุคคลในครอบครัวและเพื่อนในระดับสูง ร้อยละ 51.1 และมีนโยบายในการป้องกันการดื่มแอลกอฮอล์สูง ร้อยละ 93.2

ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัย เนื่องจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จะต้องพักภายในหอพักของมหาวิทยาลัยและมีเวลาเข้าออกหอจึงอาจทำให้มีความแตกต่างกับระดับการศึกษาชั้นปีอื่นๆ ที่พักภายนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับ ของณวิสาร จุลเพชรและบุญนิภา เกี้ยวมาน (2560) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช พบว่า ชั้นปีการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช สอดคล้องกับ กันตักนิษฐ์ ผลแจ้ง (2555) ที่ศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับชั้นปีมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานคร และสอดคล้องกับ ประนอมกาญจนวนิชย์ (2548) ศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตสุพรรณบุรี พบว่า ระดับการศึกษาสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษาได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การพักอาศัย มีความสัมพันธ์พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยเนื่องจากการพักอาศัยส่วนใหญ่ของนักศึกษาเป็นการพักอยู่คนเดียวจะมีโอกาสในการออกไปสังสรรค์กับเพื่อนที่มีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ง่ายกว่าการพักอาศัยอยู่กับบิดามารดาหรือญาติพี่น้อง ซึ่งสอดคล้องกับ ณวิสาร จุลเพชร และ บุญนิภา เกี้ยวมาน (2560) ศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช พบว่า สถานที่พักอาศัยของนักศึกษามีความสัมพันธ์ต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และสอดคล้องกับ มนัสนันท์ ผลานินสงค์และสุพัฒนา คำสอน (2557) ศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นอำเภอเมืองจังหวัดกำแพงเพชร พบว่า ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นอำเภอเมืองจังหวัดกำแพงเพชร

กิจกรรมยามว่าง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัย เนื่องจากการที่นักศึกษามีกิจกรรมยามว่างที่แตกต่างกันอาจหมายถึงกระบวนการตัดสินใจที่แตกต่างกันในการแสดงออกของพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งสอดคล้องกับ มนัสนันท์ ผลานิสงค์และสุพัฒนา คำสอน (2557) ศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นอำเภอเมืองจังหวัดกำแพงเพชร พบว่า กิจกรรมยามว่างมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นอำเภอเมืองจังหวัดกำแพงเพชร และสอดคล้องกับ พินทุรุ วิรุฬห์ตั้งตระกูล (2551) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจในการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร พบว่า การใช้เวลาวางมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

รายได้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มนักศึกษา เนื่องจากการได้รับรายได้ต่อเดือนของนักศึกษาจะแตกต่างกันสำหรับนักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนสูงก็จะมีโอกาสในการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า ซึ่งสอดคล้องกับ ณวิสาร จุลเพชร และ บุญนิภา เกี้ยวมาน (2560) ศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช พบว่า รายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์ต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และสอดคล้องกับ ประไพรัตน์ คาวินวิทย์ (2554) ศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า รายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความรู้เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มนักศึกษา เนื่องจากระดับความรู้ของนักศึกษาแต่ละระดับการศึกษาแต่ละชั้นปีจะมีความรู้ที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งสอดคล้องกับ มนัสนันท์ ผลานิสงค์ และสุพัฒนา คำสอน (2557) ศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นอำเภอเมืองจังหวัดกำแพงเพชร พบว่า ความรู้เกี่ยวกับโทษของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นอำเภอเมืองจังหวัดกำแพงเพชร และสอดคล้องกับ ประพนอม กาญจนวนิชย์ (2548) ศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของ

นักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตสุพรรณบุรี พบว่า ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มแอลกอฮอล์

ทัศนคติในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มนักศึกษาเนื่องจากระดับทัศนคติของนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แตกต่างกันออกไป ซึ่งทำให้การแสดงออกต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แตกต่างกันออกไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ รัตติยา บัวสอน และ เชษฐ รัชดาพรณานิกุล (2555) ศึกษาพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรีในเขตกรุงเทพ พบว่า ทัศนคติการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับ สายพิน สุประเสริฐ (2554) ศึกษา ความสำคัญระหว่างปัจจัยคัดสรรกับพฤติกรรมการดื่มสุราของนักเรียนนายสิบทหารบก พบว่า ทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความตั้งใจต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับ จิตรา จันตบุตรและคณะ (2554) ศึกษา พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตมหาวิทยาลัยพะเยา พบว่า ทัศนคติหรือความเชื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่ค่า P-value = 0.001

การเข้าถึงแหล่งจำหน่ายและความพร้อมโอกาสในการดื่ม มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มนักศึกษา สอดคล้องกับ ประไพรัตน์ คาวินวิทย์ (2554) ศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า โอกาสในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับ ชลิฏ สมรภูมิ (2554) ศึกษา ปัจจัยเชิงสาเหตุและแนวทางป้องกันพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนวัยรุ่น พบว่า การเข้าถึงแหล่งซื้อขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีอิทธิพลทางอ้อมต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สอดคล้องกับ เณรศายศุภมงคลลาภ (2552) ศึกษา รูปแบบการสื่อสารและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเหล้าป่นของวัยรุ่น พบว่า ปัจจัยแวดล้อมประกอบด้วยการขายในราคาต่ำและหาซื้อได้ง่ายมีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเหล้าป่นของวัยรุ่น และสอดคล้องกับ บุญเสริม หุตะแพทย์และคณะ (2549) ศึกษา พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนไทย การสำรวจองค์ความรู้สถานการณ์และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า การเข้าถึงแหล่งซื้อขายสุรามีความสัมพันธ์กับการดื่มสุราในเชิงบวก

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลในครอบครัวและเพื่อน พบว่ามีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มนักศึกษา สอดคล้องกับ รัตติยา บัวสอน และ เชษฐ รัชดาพรรณาธิกุล (2555) ศึกษา พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรีในเขตกรุงเทพฯ พบว่า แรงสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อนในการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับ ชลิฏ สมรภูมิ (2554) ศึกษา ปัจจัยเชิงสาเหตุและแนวทางป้องกันพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนวัยรุ่น พบว่า การสนับสนุนจากเพื่อนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีอิทธิพลทางอ้อมมีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และสอดคล้องกับ อัญชลี จงอร จันทาโม และคณะ (2553) ได้ศึกษาพฤติกรรมการดื่มสุราและการ รับรู้ผลกระทบจากการดื่มสุราของนักศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพฯ ตะวันตกและปริมณฑล พบว่า ลักษณะด้านบุคคล ด้านครอบครัว และด้านเพื่อนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ (Recommendations)

1. จากการศึกษานโยบายในการป้องกันพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัย ผู้วิจัยศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลและได้ข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 การรับทราบนโยบายของนักศึกษาที่มีการรับรู้นโยบายในการป้องกันพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ในระดับสูง ซึ่งมีส่วนในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติเพื่อป้องกันพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์อย่างแท้จริง

1.2 ส่งเสริมสนับสนุนให้สถาบันการศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สร้างกิจกรรมหรือแนวทางการปฏิบัติเพื่อป้องกันนักดื่มแอลกอฮอล์ที่เป็นกลุ่มวัยรุ่น นักศึกษาที่เข้ามาเรียนในสถาบันอุดมศึกษา

1.3 ให้การสนับสนุนและส่งเสริมการใช้กฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ ตามระเบียบ และ พรบ.อย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดความตระหนักและเห็นคุณค่า

1.4 จัดตั้งกลุ่ม ชมรม องค์กร รมรณรงค์เชิญชวน สร้างกระแส เพื่อให้เกิดค่านิยมให้กับนักศึกษารุ่นใหม่ห่างไกลจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และสร้างอัตลักษณ์ที่ยั่งยืนให้กับสถาบันการศึกษาปลอดแอลกอฮอล์

เอกสารอ้างอิง (References)

- กัณฑ์กนิษฐ ผลแจ้ง. (2555). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานคร. (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยศรีปทุม
- จิตรา จันทบุตตรและคณะ. (2554). พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตมหาวิทยาลัยพะเยา. วิทยานิพนธ์. สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยพะเยา.จังหวัดพะเยา.
- ชลัญ สมรมณี. (2554). ปัจจัยเชิงสาเหตุและแนวทางป้องกันพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนวัยรุ่น.วิทยานิพนธ์.สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยพะเยา.จังหวัดพะเยา.
- ณวิสาร จุลเพชร, บุญนิภา เกี่ยมมาน. (2560). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช. รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2561. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. (389-397).
- ณริศา ชัยศุภมงคลลาภ. (2552). รูปแบบการสื่อสารและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเหล้าป่นของวัยรุ่น.พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา
- ประนอม กาญจนวนิชย์. (2548). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตสุพรรณบุรี. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นิทัศน์ ศิริโชติรัตน์.(2554). การทบทวนองค์ความรู้การห้ามโฆษณาผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อย่างสิ้นเชิง. วารสารสาธารณสุขศาสตร์.41(3): 270-282.
- ประไพรัตน์ คาวินวิทย์ (2554) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต,บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พินทุอร วิรุฬห์ตั้งตระกูล. (2550). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต,บัณฑิตวิทยาลัย,มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มนัสนันท์ ผลานินสงค์, สุพัฒนา คำสอน. (2557). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นอำเภอเมืองจังหวัดกำแพงเพชร. นครสวรรค์วิจัย ครั้งที่ 12: วิจัยและนวัตกรรมกับการพัฒนาประเทศ.จังหวัดพิษณุโลก. (735-745).

- บุญเสริม หุดะแพทย์ และคณะ. (2549). พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนไทย การสำรวจองค์ความรู้สถานการณ์และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์. กรุงเทพฯ:สำนักงานกองทุนสร้างเสริมสุขภาพ.
- รัตติยา บัวสอน, เชษฐ รัชดาพรณาธิกุล (2555) ศึกษาพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของ นักศึกษามหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรีในเขตกรุงเทพ. Ramathibodi Nursing Journal, 18 (2), 259-271. Retrieved from <https://www.tci-thaijo.org/index.php/RNJ/article/view/8981>
- วชิระ พุกเจริญ.(2559). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเบียร์ในกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัย.วารสารกฎหมายสุขภาพและสาธารณสุข.2 (2):161-172.
- วิชานีย์ ไจมาลัย, วิไลพร วงศ์คินี,กษร เกตุชู, ศิริรัตน์ โกศลวัฒน์ และชลลดา ไชยกุลวัฒนา.(2560). พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในนักศึกษาระดับอุดมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา.วารสารพยาบาลสาธารณสุข.31(2):109-126.
- ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา. (2556). สถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และผลกระทบในประเทศไทย ปี 2556.นนทบุรี : ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา
- สายพิน สาประเสริฐ (2554) ศึกษา ความสำคัญระหว่างปัจจัยคัดสรรกับพฤติกรรมการดื่มสุราของ นักเรียนนายสิบทหารบก.วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลสาธารณสุข บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.(2551).พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551. Retrieved from <http://web.krisdika.go.th/data/law/law2/%A4108/%A4108-20-2551-a0001.pdf>
- สุทธนู ศรีไสย์. (2551). สถิติประยุกต์สำหรับงานวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. หน้า 132-133.
- อัญชลี จงอร จันทาโก และคณะ. (2553).พฤติกรรมการดื่มสุราและการ รับรู้ผลกระทบจากการดื่มสุรา ของนักศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพตะวันตกและปริมณฑล.วารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย. 6(2) :55-67.
- World Health Organization. (2014). Alcohol consumption in ASEAN. Geneva: WHO.